

Vörös István

Bor vitéz 2.0

Holdba vész a köd uszálya
Látó csend ül völgyön, bércen.
Bor vitéz dől rossz lovára.
„Isten hozzád szenvedélyem.”

Látó csend ül völgyön, bércen.
Közöny tépázza a fákat.
„Isten hozzád szenvedélyem.”
Bor vitézé csak a látszat.

Közöny tépázza a fákat.
Jön az úton két szép farkas.
Bor vitézé csak a látszat.
Ám a látszat is hatalmas.

Jön az úton két szép farkas.
Honnan jönnek, hová mennek?
Ám a látszat is hatalmas.
Mondd, melyiket látod szebbnek?

Honnan jönnek, hová mennek?
Zúg az erdő, mint a magány.
Mondd, melyiket látod szebbnek?
Egyik kerek, másik sovány.

Zúg az erdő, mint a magány.
Suhan, lebben a két lélek.
Egyik kerek, másik sovány.
Csapongnak a denevérek.

Suhan, lebben a két lélek.
Mégis kihalt a vad tájék.
Csapongnak a denevérek.
Bor vitéz is csak egy árnyék.

Mégis kihalt a vad tájék.
Lidérc-ajkon zúg fel a dal.
Bor vitéz is csak egy árnyék.
De árnyéknak túl fiatal.

Lidérc-ajkon zúg fel a dal.
Bor vitéz már ezer éves,
De árnyéknak túl fiatal.
Kísértetnek tekintélyes.

Bor vitéz már ezer éves,
vagy nem is jött a világra.
Kísértetnek tekintélyes.
Holdba vész a köd uszálya.